

Dominika Szewc, Alicja Kwaśniok. **Hipoterapia ratunkiem dla dzieci i dorosłych z zaburzeniami psychicznymi i fizycznymi.** Zespół Szkół numer 1 w Knurowie.

Opiekun pracy: Barbara Bismor

STRESZCZENIE

Z roku na rok zwiększa się liczba osób chorych m.in. na mózgowie porażenie dziecięce, Zespół Downa, autyzm i stwardnienie rozsiane. Sposobem na polepszenie jakości ich życia i funkcjonowania może być właśnie hipoterapia.

W medycynie pojawiła się w latach sześćdziesiątych XX w. chociaż pozytywne skutki kontaktu z koniem znano już wcześniej. Według Kanonów Polskiej Hipoterapii „Hipoterapia to ukierunkowane działanie terapeutyczne mające służyć poprawie funkcjonowania człowieka w sferach fizycznej, emocjonalnej, poznawczej, i/lub społecznej, podczas którego, specjalnie przygotowany koń, stanowi integralną część procesu terapeutycznego.

W przeprowadzonych w 1971 roku badaniach D. Bauer stwierdził większe odprężenie, poprawę koordynacji i równowagi ciała a także zwiększenie zakresu ruchów w stawach osób korzystających z hipoterapii.

Dzięki ćwiczeniom i obcowaniu z koniem znacznie poprawia się stan zdrowia pacjentów. W ostatnim czasie ta forma terapii zyskuje na popularności ze względu na wiele płynących z niej korzyści. Koń m.in. przywraca zaburzoną symetrię mięśni tułowia, koryguje postawę ciała i stanowi źródła bodźców równoważnych. Poza tym widocznej poprawie ulega psychika. Prace ze zwierzęciem stymuluje odbiór wrażeń zmysłowych, uwagę oraz pamięć.

Dzięki niej rozwijane i nabywane są nowe umiejętności. Jako jedna z nielicznych form rehabilitacji przynosi jednocześnie korzyści, zarówno fizyczne jak i psychiczne. Może być również pomocą dla osób mających problem z nawiązaniem kontaktów i życiem w społeczeństwie, ponieważ relacja z koniem powoduje polepszenie kontaktów międzyludzkich.

Hipoterapia ma kilka odmian, dlatego można dostosować ją do indywidualnych potrzeb pacjenta, dzięki dobraniu odpowiednich ćwiczeń a także konia.

Wybrałyśmy ten temat, ponieważ jeździectwo oraz hippika są nam niezwykle bliskie i same miałyśmy wiele okazji do obserwacji a także uczestnictwa w tej formie terapii. Widziałyśmy ciężką pracę terapeuty, chorego, ale również efekty tych działań. Oprócz tego mamy nadzieję, że z czasem hipoterapia stanie się jeszcze bardziej popularna i dostępna dla większej ilości osób.